

PORSbladet

ORGAN FOR IDRETTSFORENINGEN PORS

Nr. 4

April

1947

Hvorfor ikke?

I fjor sommer reiste et av kretsens beste juniorlag samlet ut til øyene på ferie. Guttene bodde i telt og hadde felleshusholdning. Ferien ble billig og utbyttet rikt. Det var gymnastikk, lek med ballen, bading, sol, god mat. — ja, kort sagt: ferietreningsleir.

Er det så pass interesse i vår junioravdeling at guttene, helst ca. 25 mann, tar ferien sammen i år?

Hvorfor ikke diskutere saken?

En har en mistanke om at juniorlederne vil gi tanken sin velsignelse, og saken vil sikkert kunne la seg ordne.

Fhv.

Ta et skippertak

med finanskomitéen. Det er vår plikt å hjelpe med salget av loddene til basaren.

Vanskelig var det å få villige folk til finanskomitéen. La oss vise vi setter pris på at de tok jobben. Vær med på å skuffe penger i Pors' kasse everybody. Finn Karlsen og Leif Nilsen beviste i fjor at det går an å selge hvert eneste lodd til basaren. La det være en skam for de som kommer tilbake med ½ boka. Vi kan tjene til Idrettens hus nettopp ved at medlemmene går inn for dette tiltaket. Selg dine lodder.

En benkeslitters notater.

En alminnelig benkeslitter som kun kan rose seg av å ha sett samtlige kamper vart A-lag spilte i fjor, burde kanskje helst ikke ta seg den frihet å forsøke belære aktive fotballspillere noe om fotball. Imidlertid er det vel A. B. C. for fotball som for så mye annet, og når en tør pasta at Fotball-A.B.C.'n godt kan læres av alle med normal hjerne og øyne som ser samt ved å slite ut buksebaken på benken på et tilstrekkelig antall fotballkamper, — ja, da kan en like så gjerne bruke motet til resten som altså her er å si sin mening svart på hvitt.

Ingen sportsmann er vel mer utsatt for kritikk enn nettopp fotballspilleren. Det vanskeligste for ham er ikke det å tåle kritikken, (noen greier aldri det heller) men som oftest ligger vanskeligheten deri at han ikke greier å rette på de feil han blir kritisert for. Enda verre er det hvis han ikke gjør forsøk på å trene vekk sine svakheter.

Nettopp her tror jeg at Pors-laget har sin verste bøyg, og før vi er kommet over den bøygen når vi aldri de mål vi har satt for klubben var. *I kamp etter kamp har vi sett våre spillere gjøre samme feil og lide av samme mangler gjennom hele sesongen.*

Vi så våre gutter ofret ferien i fjor for å trene under Ahlstrøm, og kunne altså konstatere lysten til å lære fotball, — så det er ikke noe i veien med den hos de fleste. — Nei, men likevel er det skjære sannheten at *våre gut-*

ter ikke tar treningen alvorlig nok med hensyn til sine personlige mangler som fotballspiller. Tenk over konkurransen som er for å komme på et av våre topplag som Fredrikstad og Lyn.

Så tør jeg endelig gå like på sakens kjerne ved å illustrere mine påstander med noen eksempler, tatt ut av bunken av fjorårets førstelagsspillere.

1. Bjørn skulket ikke treningen, men så vi han trenet på å «satse» kvikt for å hoppe eller kaste seg etter ballen?

2. Hva er det som hittil har stoppet Olav Skilbred fra å nå enda lenger enn til Grenland kretslag? Sin «førkrigsform» har han ikke nådd enda. Vi så i fjor heldigvis han trente på å bruke høyrebeinet like godt som venstre. Likevel mener jeg det er enda et par ting i hans spill ute på banen som direkte hindrer ham fra en ellers desidert plass på representasjonslag. Han er nemlig tilbøyelig til å overse sin ytterving når han synes han må trekke inn for å rydde opp foran mål. Særlig er dette tilfelle med Olav mot en spiller han føler han behersker. Det lille, men ofte uheldige «drunte-sekund» i tacklingsøyeblikket er en ting Olav aldri hadde å kjempe med før, men tiltross for han vel tackler mer kontant enn noen annen forsvarsspiller her i kretsen, kunne de av oss som har fulgt ham merke dette i sesongene etter krigen. I fjor la vi heldigvis merke til at han benyttet seg noe mer av tilbakespill til keeper. Fortsatt og gjerne mer bruk av dette

tror jeg vil gjøre hans spill mer overbevisende i sesongen som kommer.

Det er kanskje merkelig, men likevel tilfelle at det er lettere å påpeke og beskrive feilene hos en «god spiller» enn hos en «gjennomsnittsspiller», eller enda verre hvis spilleren må betegnes som «foreløpig undergjennomsnittet.» Jeg velger fortsatt det letteste og spør Erling Olsen som gjennomgående fikk svært fin presse forrige sesong: «Kan du, Erling, med hånden på hjertet, si at av 10 passninger du mottok, så ble 8 levert til medspiller? «Nei, kamerat, det var omvendt.» Og en kan si at med slik ballbehandling som du ellers har er dette fælt. Det er sikkert at hvis du virkelig gikk inn for korrekt avlevering så ble det bare barnemat for deg å greie det.

Når det gjelder en mann som Sverre Halvorsen, så tror jeg både han sjøl og andre vil finne ut at det ikke er som centerback, men centerforward han hører hjemme. Hans gemytt er det rette foran motstanderens mål, men uhu så farlig foran vårt eget. Sjølsagt må han trenes inn, men han har forutsetningene. I fjor hadde han så dårlig kondisjon at han faktisk ikke kunne spille godt annet enn som centerback. Tiden vil vise om dette er rett. Med mindre stivhet, kortere skritt og bedre hodespill blir Arne Kåss Andresen «fast» på laget i en årrekke. Blant alle de som forsøkte seg på ytre høyre i fjor tør jeg dra ut den likeste etter min mening, — nemlig Thorbjørn Svendsen. Den dag han kan ta imot og stoppe ballen bedre, samt det alverligste at han får mer ro og plan over sitt spill, ja, da blir han virkelig farlig. Han har humør og spilleglede som få. Skulle det ikke gå an å få laget mer ut av ham?

Hvorfor kom ikke Lindstad på landslaget? Kunne han overbevist mer enn han gjorde? Begge disse 2 spørsmål tør jeg her delvis besvare med 3 ord: mangel på kondisjon. En som følger Lindstad under en kamp vil ikke unngå å legge merke til de dødperiodene han har, og hva skulle disse ellers komme av uten nettopp dette? For hvis en mann er lei ballen er det jo bare benken som er medisinsin. (Bare spør Knabbe!)

Karl Skifjeld har sikkert ikke nådd

sitt klimaks enda. Vi så i fjor at de farligste sjangser skapte han når han «skrødde» mot mål tidlig, istedenfor som oftest at han var tilbøyelig til å gå helt mot cornerflagget. I siste tilfelle har jo målmannen alltid lettere for å gripe inn i spillet og jeg tror neppe dette er en fordel sjøl om forsvaret hos motstanderen dras ut.

«Ingen blir profet i sitt eget land,» sier ordspråket. En kan være fristet til å overføre dette til oss i Pors. Mange av våre beste folk har forsøkt seg som trener eller instruktør, men faktum er at vare gutter ikke følger en kamerats ordrer som de følger f. eks. en «utlending». (Kfr. Carl Hansen og Ahlstrøm). La oss gå inn for å komme over dette og samles om å støtte de som er valgt til å lede trening og instruksjon. Husk at vi alle går inn for å gjøre det beste ut av det vi har. Med disiplin, forsakelse og kameratskap skal det ved felles anstrengelser lykkes oss å lage en god fotballsesong for Pors i 1947.

TRIBUN.

P. S. Kjære leser!

Vis overbærenhet med nedskriveren av cvenstæende, og er det «vranglære» så for all del og lagets skyld: si det i Porsbladet.

Forklaring.

Disiplin betyr at du er lydher overfor vare valgte tillitsmenn.

Forsakelse betyr at du unnværing som nedsetter din yte-evne så du ikke er istand til å gjøre ditt beste for klubben og kameratene.

Kameratskap på banen betyr bl. a. at skjeldsord og tverre svar er bannlyst.

?

Har du sett noen som har hevdet i en avis eller bok at fotball og fest med brennevin kan forenes?

Du har sett at flinke fotballspillere har vært «fulle» på byen og andre steder kanskje; men du vet ikke hvor langt slike spillere kunne ha kommet

hvis de hadde hatt karakter til å la flaska være! Det er i et hvert fall sikkert at landslagets u. k. ikke er lenge om å skifte ut karer som liker flaska. Så langt må vi komme, og skal vi komme.

Minnene dukker fram.

Husker noen av dere hvilken avis dette sto i, desember 1940? Var det dagspressen? Eller den illegale presse?

Vår inderlig kjære hobby

Idretten i Norge

sovnet stille hen ved et
ulykkestilfelle den 22. f. m.

A. I. F.	Landsforb.
Rolf Hofmo.	O. Helset.

Begravelsen foregår over hele landet hver dag.

Svar: «Frihet». Nr. 1. Desember. Usensurert organ for nordmenn. Årg. 1. — 1940.

Snytt ikke Pors

for kontingenten til klubbavisa som du er blitt oppfordret til å betale i «Ekko».

Den latterlig lave årskontingent i vare grupper (under hva en eske tobakk koster skulle vel nesten være nok til å minne om at det minste faste beløp en da også støtter foreningen med er 5 kroner til «Porsbladet». La oss slippe bryderiet med å stoppe å sende bladet. Det er også fullstendig unødvendig at vi koster folk til å gå hjem til deg og hver annen mann i hele Pors for å kreve kontingent, når du kanskje 12 ganger i uka passerer «Ekko». Stikk innom og betal hva du skylder, eller trur du kanskje vi slipper å betale for det Porsbladet du nå nettopp leser.

Fhv.

Bladet

K e d a k t ø r: Harald Thorstensen,
og Torbjørn Solstad, tlf. 844.

Postadresse: Tørmogt. 26.

Utkommer 1 gang hver mnd. Abonnement kr. 5.— pr. år. Løssalg kr. 0.50 pr. stk.

IN MEMORIAM.

C. Hugu Weber har gått fra oss just da varen var iferd med å sette sin farge over vårt land. Just da fotball og sommeridrett tok til å røre på seg, just da tusener av frisk idrettsungdom landet over begynner å kultivere sitt overskudd av krefter, just da en krevende sesong skal begynne. Idrettsledelsen vil som før gå sin muntre og sergløse gang over de grønne grastepper, den leken han satte sånn pris på, og som fikk en så bred plass i hans hjerte at han tok det som en oppgave å være med og skape best mulig vilkår for dens utøvere. Han gikk til denne oppgave med en vilje og energi som kun de ferreste er besjelet av, og disse egen-skaper har preget hans liv også i sykdommens vanskelige år, ja selv da døden åndet ham i ansiktet. Han gav ikke opp, han bevarte sin klarhet like til det siste.

Det var med sorg vi måtte se ham gå fra oss. Både som menneske og som patriot betydde han meget. Som menneske var han lun og behersket, klar og intelligent, og som patriot har han for evig risset sitt navn i Pors' historie. Hans sjeldne evne til å administrere gjorde at han alltid fikk de største og vanskeligste oppgaver å løse. Og han løste dem.

For Pors har han derfor betydd uendelig meget, og han står som et fcrbilde på god klubbånd for oss. Vi lyser fred med hans minne. Måtte hans ånd leve videre i Pors.

Fotballgruppen.

Fotballgruppen har tatt vår anmodning til følge om å løfte litt på siøret til sin virksomhet og nedenstående er ersultatet av deres forsiktige manøvrer med en liten flik av dette. Vi takker for dette, og ønsker samtidig at nye slør må løftes i den så illegalbetonte styrevirksomhet.

Red.

Takker for tippet i siste medlemsblad og lar deg med en gang få vite hva vi har bedrevet i vinter, det blir noe gammelt forsavidt som lokalavisen allerede har hatt det men det får brukes det som har interesse.

Altså, vi begynner 1. mai med et fellesarrangement på Urædd sammen med Eidanger Idrettslag—Herøya I. F., Toldnes—Sif, Urædd—Pors, med kamper i nevnte rekkefølge 2 × 15 min. Det er meningen at dette skal bli arvist med ett eller annet fotballarrangement i mai. I år skal 25 øre av hver billett gå til Minnestotten.

4. mai spiller vi hjemme mot Lisleby, 1. juli hjemme mot Helsingør Idrætsforening, Danmark. Et meget godt lag som har seire over ØB 3—2, B-93, 3—2, B 03, 6—2 og 5—1, uavgjort Frem 1—1, nederlag for K. B. 4—5. Var i 1945 med i semifinalen i Danmark med seier over B-93 i Idrætsparken, i kvartfinalen. Laget skal forøvrig spille mot Kvik, Halden, Hamar og Mjøndalen. Var kamp blir nr. to i rekken. Noe annet privatarrangement har vi ikke truffet. 7. mai har vi Gimsøy hjemme og 22. mai Urædd ute. I pinsen deltar vi i Storms jubileumskamper sammen med Snøgg. Vi spiller mot Snøgg pinseaften. Seierherren mot Storm 1. dag. En stor og elve små pokaler. Gruppen har i år forsikret A-lag og B-lag samt junior. Det hadde vært ønskelig å kunne forsikre også C-laget, men økonomien tillater det dessverre ikke. Vi har fått tillatelse til å benytte den gamle banen til trening utover varen. Til distriktstrenerkursen har kretsen uttatt bl. a. O. Skilbred. Til kretsens treningskursus har vi anmeldt Karl Skifjell og Ivar Våge.

Dette er i store trekk hva styret har behandlet av større saker.

Med hilsen

J. Kjørholt,
sekr.

P. S. Skal hilse alle venner i Pors fra Skcmageren.

Jørkov, forretningsføreren i 03, ber likeledes å hilse alle venner i Pors, og venninner!
D. S.

14-4 1947.

Avis-stoff.

Kjære Pors'ere! Krigen er forbi, har dere ikke merket det enda? Idretten er ikke illegal lenger, og det som hender og skal hende, behøver ingen være redd for å publisere.

Nu som fotballen snart tar til å rulle sin evige, skjebnefylte gang over grasmattene, bør dere være med alle mann og lage en frisk match her i vårt blad. I alle fall dere som ikke tar deres sjanse til å sette deres tåspiss mot den forjettede lærkule, burde benyttet anledningen til å dribble med ord og vendinger i farlige og tilrettelagte angrep mot alt som dere synes er galt, eller forsvare det som dere mener er rett og riktig, med lange drivende og befriende setninger. Redaksjonen skal påta seg dommervervet og påse at spillet ikke går ut over sidelinjen og at man således kommer ut på viddene. Skoringer vil bli heftig applaudert. Alle som liker å høre sin egen stemme, (redaksjonen unntatt) og kanskje langt mer og se den på trykk, har her den beste anledning til å spre sin visdom til 250 ivrige lesere. Alle som mener å ha greie på fotball, alle som framholder en mening, en taktikk, gjør det her i bladet så vi blir kjent med den, så vi vet hvor vi har hverandre. La oss høre V. K.'s kommentarer, la oss høre om håndballgruppas planer. La oss høre et ord fra en aktiv, eller en benkeslitter. Eller vil dere at redaksjonen skal klippe juletrepynt av alle landets idrettsorganer? La oss få det lokale og alltid aktuelle innslag. La oss få noen av de blødmene som blir servert av enkelte spillere og som viser hvilket humør enkelte går til sin

oppgave med. I det hele tatt, noe personlig. Skriv som du snakker, det er slik vi kjenner deg, og det er slik vi har lært å sette pris på deg.

Og det er morsomt å kjenne igjen gutta i det de skriver. Og det er morsomt å høre dem med humøret på topp, på turer eller i aksjon, men del det med oss 250 som følger spent med i hver bevegelse lagsspillerne foretar.

r e d.

Hallo Porsere !!!

Jeg er en ivrig leser av Pors-bladet, men det er det samme hvor meget jeg leser, så kan jeg ikke finne noe å lese om Pors' nyeste gruppe. Na lurer dere vel på hvilken gruppe det er, kan jeg tenke meg. Men se hvem som heier og gleder seg mest med dere, båd på fotballbanen, i skibakken og over alt hvor Pors er representert! Det er Vestsidens svake kjønn, det, skal jeg si dere. Disse startet i sommer en håndballgruppe som de skulle bære Pors' navn fra seier til seier med. Men stakkars jenter, de måtte vel bli skuffet. Aldri var det vel en av det sterke kjønn som kunne si at han hadde sett Pors' kjekke damer spille håndball. Nei, mannfolk, møt opp og se jentene gjøre sin innsats for Pors. Hjelp dem på alle måter som f. eks. med bane (bak østre mål), gode råd og vink, få tak i en instruktør, og hei dem fram til seier som de har gjort så mange ganger med Pors' andre grupper.

Dette til ettertanke.

Lallen.

Noe nytt i Pors?

Jeg så i en av stedets aviser følgende:

I et brytstevne i Kristiansand i helgen tapte Olaf Kristoffersen, Pors, enstemmig på point for Hildor Andersen, «Odd», Oslo.

Hvordan kan avisene få slike nyheter, eller har virkelig «Kjukken» begynt egen brytegruppe i «Pors».

O. S. — S. O.

Tysklandsbrev fra Thor Berntsen.

«Dette skulle liksom være mitt bidrag til klubbavisa, hvis det passer dere,» sier fjorårets sensasjonelle debutant fra Pors på kretslagets centerforwardplass.

Porsbladet sier tusen takk og gjengjelder dine hilsener til kameratene.

— Vi ruller på et altfor godt oppvarmet tog fra Porsgrunn til Kr.sand. Men akk, hvor lenge var Adam i paradiset. I Kr.sand møtte oss en sno som gikk gjennom marg og bein, bare en stakk nesa utenfor kupévinduet for å beskue en eller annen vakker mø. Men toget skulle ikke være vart oppholdssted, følgelig ble vi losset og skulle marsjere ut til Svalbard, som lå ved Kr.sand Aksjemøllens kai. Vinden ulte og snøen drev, og dette skulle ikke gjøre forholdet bedre all den stund innlastningen skulle foregå eller kanskje si foretas av norske militære. Det vil som kanskje mange allerede har hørt og sett være rene 5-års plan. Men alt har jo en ende og endelig befant vi oss under dekk i et rum hvor 71 mann + jeg skulle ha fornøyelsen av å oppholde oss i de 30 timene reisa varte. Vi måtte overnatte ombord for å vente på neste pulje som dro fra Porsgrunn dagen etter oss. Kl. 7 om morgenen lå vi ut fra kaia og satte kurs mot Tyskland, eller nærmere Cuxhafen. Ruta går først ut ved Stavanger og vi måtte passere åpne stykket ved Jæren, som ikke nettopp viste seg fra sin beste side. Store dønninger ga baten de rette rullinger, så gamle Neptun kunne belage seg på et riktig herlig måltid etter all den maten vi hadde satt til livs. Etter en stund kom så den første og så gikk det slag i slag. Her nyttet det ikke om en hadde en, to eller tre stjerner. Gapende sto kpsjefene mens tårene trillet nedover kinnene, og jeg kunne ikke annet enn le, enda så fælt jeg vet det er. Men båtens 6000 h.k. motor drev oss sakte men sikkert mot målet, og da vi våknet neste dag var vi inne i isen og vinden hadde stilnet av. Timene gikk og vi passerte Helgoland på ærbødig avstand, resten av den gikk visst «ad undas» like etterpå. Engelskmennene sprengte visst resten. Men anløpin-

gen av Cuxhafen begynte å nærme seg, og kl. 14 lå vi flott til ved Hamburg Amerikalinjes kai. Derfra gikk turen til en kontrollstasjon og etterpå ble vi stablet i en bil og kjørt til en britisk transitleir for overnatting. Alt gikk så fort og presist at det var lett å merke at vi var i hendene på britene. Det var tusen eksempler på det, men jeg kan nevne ett: Under losningen av «Svalbard» skulle vi, vanen tro og på norsk måte, stille kompanivis. Det begynte med stabskp., så var det slutt. «To stow, to stow» var alt vi hørte før lemmene på bilen smalt igjen bak oss. Alt gikk på løpende band, en kontingent på 1000 mann, som for oss er mange mann, så ut som det skulle være en dagligdags ting for disse. Ikke fullt 1 time etter at vi gikk i land på kaia, var vi innlosjert, hadde spist og var ferdig med en kontroll vi måtte igjennom. Tempo var det som preget alt hva britene foretok seg. Imidlertid, hva tempo angår tror jeg ikke guttene lå langt bak, da det over høytaleren ble forkynt at vi kunne bevege oss hvor vi ville. En strøm av gutter gikk ut porten og knapt fem minutter etter orden var gitt, kunne en se norske gutter prate og stå i verre med de tyske pikene. Hva resultatet vil bli, får en vel neppe se før om en uke eller to.

Etter 14 dager her nede, det føles forresten som 1 år, i Siesen, får jeg fortsette hvor jeg slapp, hvis det har noen interesse.

Fra Cuxhafen, hvor vi allerede kl. 4.00 neste morgen ble vekket brutalt opp av en deilig søvn på hele 4 timer, begynte siste etappe av reisa. Det var fremdeles dunkelt da vi, sammen med var 40 kg.s bagasje ble stablet i biler for å kjøres til stasjonen. Et, etter det vi hadde hørt, bra tog, ventet på stasjonen, og vi ble stablet inn. Alt gikk med amerikansk fart, helt til vi kom på toget. Kl. 7.30 forlot vi Cuxhafen stasjon og dro videre mot vårt mål. Det ble en lang, men på samme tid interessant reise. Vi kjørte gjennom landskaper, kjent fra krigsrapportene, og så først nu virkelig hva krigen har ført med seg. Vi passerte

Hamburg, hvor en kunne se utover nesten hele byen. Alt var jevnet med jorden, og gud vet hvor folk bodde. Men ferden gikk videre og fortsatte gjennom krigsherjede landskaper. Det ble ensformig i lengden bare å se ødelagte hus, for annet var det ikke. Vi kom til Hannover hvor billedet var det samme, bare ødelagte hus, veier og bruer. Toget med I bat. av Brig. 471 dro videre mot det endelige mål, Seesen. Det var begynt å mørkne, da vi ved 6.00-tiden ankom til byen. På stasjonen var soldater og befal fra et framparti som reiste fra Norge i januar, møtt fram for å veilede oss og føre kp.ene til sine respektive forlegninger. Både i ord og gjerninger oppførte de seg som veteraner overfor oss. Neste gang skal dere høre hvordan vi har det her.

Alt er etter forholdene bra, og det eneste som mangler, er brev og nytt hjemmefra Pors.

THOR.

Et «Columbi Egg» ble eggerøre.

Ja, tenkte jeg det ikke.

Et så altfor enkelt forslag om en så altfor enkel ting måtte resultere i en altfor omstendelig forklaring på hvorfor det er så altfor vanskelig å rette på og forandre systemet med publikumskontrollen i Rugtvedtkollen.

Imidlertid synes jeg skigruppas alias redaktørens tilbakevisning av forslaget skjer med altfor søkte argumenter.

Hvis styret før neste skirenn nærmest som en formsak spør bonden der oppe om lov til å nekte publikum adgang til bakken over hans jorder for at de skal gå veiene, — tenk jeg tror ikke han vil nekte det. Og hvis skigruppa bare bruker det samme antall kontrollører som i år pluss kanskje et par plakater om «adgang til bakken forbudt», tror jeg det vil medvirke til oppnåelse av innpå 100 % effektiv kontroll med publikum.

Forøvrig inneholder herr redaktørens «hale» til forslaget, utenom det som ovenfor er kalt eggerøre, også en del svada som liksom skal gi Criticus

en personlig snert og advare ham mot å kritisere. Jeg skal avholde meg fra å oppta spalteplass for å besvare slikt, men vil gjerne henstille til redaktøren at han i en eventuell ny og siste hale til diskusjonen, avslutter med å holde seg til saken. Det er nemlig saken og ikke personene forslaget omhandlet.

Criticus.

Som vi ser har Criticus tatt opp hansken vi kastet i forrige nummer og forsøker sogar denne gang å vifte med den. Han briljerer tillike med å avsløre redaktøren selv bak det for såvidt plausible pseudonym «skigruppa», men jeg tror heller ikke det er vanskelig for publikum å spore en viss Leif Nilssen-tendens i Criticus-inseratene. Men la personlighetene fare. Jeg tror nok heller ikke at bonden vil nekte at vi sperrer jordene, men publikum nekter, og har nektet det siden det ble jorder til. Med hensyn til plakatoppdrag burde Criticus ha tilføyet: «eller lysreklame», da det jo spesielt i dette tilfelle dreier seg om et aftenhopprenn.

Forøvrig kan, så vidt meg bekjent, selv ikke bonden nekte folk å gå over usperrede jorder når de har ski på, og da er man like langt. Plakatene måtte da (forutsatt at det var et dag-renn) inneholde en anmodning om å gå etter veien, og med hensyn til anmodninger har vel Pors allerede høstet nok av bitre erfaringer, og jeg personlig ikke de minste når det gjelder kontingenten til dette blad. Det siste til leserne.

redaktøren.

Fra Pors Fotballgruppe.

Medlemskort for 1947 kan løses hos følgende:

Henry Hegna — fra A til og med M.
Abraham Christensen — fra N og alfabetet ut.

Husk å oppgi fødselsår og datum. Likeledes er det et ønske at alle løser kortet nu, så kassereren slipper å gå med lommene fulle av kvitteringsbøker hele året.

Pors Fotballgruppe:
Rolf Asdahl.

Boksespalten.

Årets Norgesmesterskap i boksing er avvirket i 2 avdelinger. 4 klasser i Bergen og 4 i Oslo. 1. del som gikk i Bergen, blir betegnet som svak med liten deltagelse og gjennomgående dårlig boksing. Vår gode kjenning i boksegruppen, Palmer Stangeland fra Viking, leverte etter Vestlandsavisenes referater stevnets beste kamp; men måtte se seg beseiret av Rolf Solberg, Bergen. En godt kjent bokser for publikummet her i kretsen, Odd Ingvaldsen, A. I. K. Lund, som også er junior, ble mester i fjærvekt. En flott innsats av den unge Kristiansandsgutt.

2. del i Oslo ble både bedre og fyldigere. Her hadde Pors selv med 2 mann. Bjarne Olsen og Torbjørn Stokke, begge i tungvekt. Bjarne Olsen får god kritikk for sin boksing, av hovedstadens aviser men kondisjonen strakk ikke til, og han fikk pointnederlag for Åge Andersen, Torshaug etter et hardt oppgjør. Torbjørn Stokke bokset seg fram til finalen med seier over Fr. Askevold, «Pugilist», på tekn. knock out i 2. runde. I finalen måtte han også gi tapt for Åge Andersen, jevn kamp. Stokke fikk 2. premie.

Følgende ble Norgesmestrene i 1947:
Fluevekt: Ivar Olsen, Bergen.

Bantam: Asbjørn Berg Hansen, Ørnulf.

Fjærvekt: Odd Ingvaldsen, A. I. K. Lund.

Lettvekt: Anders Johansen, Viking.
Welter: Rolf Solberg, Bergen.

Mellomvekt: Tildor Andersen, Odd, Oslo.

Lett tungvekt: Bjørn Jensen, Bergen.

Tungvekt: Åge Andersen, Torshaug.

O. S.

— Olaf Skilbred deltok i et nasjonalt stevne i Kr.sand 1.—2. mars. Han møtte landslagsmannen, Tildor Andersen, Oslo, og tapte på point etter en jevn og populær kamp.

— Boksegruppen har fått et nytt tilskudd til sine mange fra før, idet Urædds lettvekter, Villi Sveum, har nielt seg inn i «Pors». Sveum deltok

i et stevne i Larvik 1. mars, hvor han bokset mot Hans Hansen, Tønsberg. Sveum måtte gi seg i 3. runde, da han fikk et kutt over øyet etter å ha ledet kampen.

— Olaf Skilbred som skulle ha vært med i Norgesmesterskapet i boksing, og som ble regnet med blant favorittene i sin klasse, ble ferhindret fra å delta da han fikk ødelagt foten under arbeid. Vi håper det ikke blir lenge før vi får se ham i ringen igjen.

— I et boksestevne i Sandefjord 22. og 23. mars, deltok Bjarne Olsen, Torbjørn Stokke, Rolf Olsen, Villi Sveum og Henning Johansen. Det gikk ikke helt godt for guttene denne gang. I revansjebekamp mellom norgesmesteren Åge Andersen og Bjarne Olsen, skuffet Olsen, og fikk ikke til den gode boksing som han viste i Oslo. Andersen som hadde stor respekt for Olsens hårde slag, holdt ham denne gang på avstand og vant en sikker seier. — Stokke viste atskillig bedre boksing mot Andersen i finalen og hadde seiren innen rekkevidde da han måtte gi seg i 3. runde på grunn av håndskade. I fjærvekt bokset Henning Johansen bedre enn tidligere K. Olsen, Torshaug, og ledet kampen da han ble disket for slag i nakken i 3. runde. — Villi Sveum møtte atter en gang Hans Hansen, T. K., og i et jevnt oppgjør fikk Hansen seiren. — Rolf Olsen var denne gang den store overraskelse. Olsen som er velterjunior, gikk opp i mellom-senior. Han møtte lørdag Hans Lien, Sandefjord, og tapte på point etter en jevn kamp. Søndag møtte han Tønsbergs gode Bjarne Hansen. Olsen bokset godt og fikk en populær seier. Olsen fikk eks-trapremie.

Litt utenfor.

Jeg har gjerne hver måned fått tilsendt «Rogaland Idrettsblad» og «Vikingen» fra min gode venn Palmer Stangeland i Stavanger. Disse to bladene er meget gode og interessante, men det er «Rogaland Idrettsblad», jeg vil nevne på. Det blir utgitt av idrettskretsen og er et stort blad med

allsidig stoff og noe med interesse for alle kretsens foreninger. Her finner vi mange gode artikler av landskjente idrettsmenn, og de respektive foreninger har sin spalteplass, så en kan følge med og få et bedre inntrykk samlet av foreningenes ytelser.

Nu ser jeg at tanken er fremme på dannelsen av et blad for Vestfold og Telemark Idrettskretser. En god tanke, men hvorfor ikke Telemark alene. Behøver man gå isammen med en annen krets om et idrettsblad, når vår egen krets er så stor og med så mange foreninger som driver flere forskjellige idrettsgrener? Jeg mener nei. La oss få et «Telemark Idrettsblad».

Olaf Skilbred.

Lag-ånd.

Vi tar med et utklipp fra Rogaland Idrettsblad, om lag-ånd. Noe til interesse for alle lag og idrettsutøvere.

Det er lag-ånden som avgjør om et lag eller en organisasjon skal være levedyktig, om de skal arbeide godt eller dårlig, vokse sportslig og økonomisk.

Et lag uten lag-ånd er et dødsdømt lag, i alle fall har det ingen verdi. Lag-ånden krever godt kameratskap mellom medlemmene og vilje og tiltak når det gjelder å fremme organisasjonens interesser. Delte med kameratskapet kan ofte være vanskelig. Som regel er det en eller annen som har eller har hatt noe utestående med et annet medlem. Det skaper en viss spenning mellom disse, en gjemt mistanke, som lett smitter over på andre. Og resultatet blir den største fare og «draw back» for en organisasjon: klikkvesenet.

I stedet for å arbeide for felles beste, arbeider hvert enkelt medlem for sin klikk. Det blir ikke rette slagkraft i arbeidet. Større oppgaver blir uløste, og arbeidet går opp i strid om småting.

Klikk-uvesenet oppstår ofte ved misforståelser. Det kan være noen som kjenner seg tilsidesatte, «forblått», og furter, får kompleks, ska-

per splid og opphøyer seg til martyrer. De snakker om klikk-vesen, overlegne folk, og tenker ikke på at det nettopp er de selv som skaper en klikk.

Et organisasjonsstyre får ofte gjennomgå dersom det har tatt en mindre vellykket avgjørelse eller har løst et vanskelig spørsmål som det kan være delte meninger om. De uenige rotter seg sammen, og dermed har en striden gaende. De tenker ikke på den ting at de selv — dersom de hadde stått overfor samme spørsmål — kanskje hadde kommet til den samme erkjenningen. Det er så lett å være «etterpakke» og tenke at en skulle ha gjort det bedre selv.

Det følger visse plikter med å være medlem av en organisasjon. Organisasjonsarbeidet faller på medlemmene — de skal vise vilje og tiltak når det gjelder, ta et løft med og ikke vende ryggen til og snu seg bort med den trua at det nok er andre som gjør det. — Det er oftest disse arbeidslate medlemmene som gar og kritiserer: organisasjonen duger ikke, gjør ikke nok for medlemmene, står i stampe o.s.v.

Dersom en ikke kan gjøre en positiv innsats skal en heller holde seg helt bort — eller i det minste holde munn. Og skulle det videre falle et hardt ord mellom venner, så lyt en tale det, og ikke glemme at:

Fred er ei det beste, men at en noe vil!

Gjennom livet med et SMIL.

«Bekymring gjør et menneske fortere gammelt enn noe annet i verden. Mitt råd er: vær aldri bekymret.» — Det var en 90 år gammel mann som uttalte disse ordene. «Hvis dere vil bli gamle av år, må mottoet være å gå gjennom livet med et smil.» Det er et godt råd, men ikke alltid lett å følge. Han ga ikke noe råd om hvordan en skulle bekjempe de tingene som lå til grunn for bekymring.

På samme måten som frisk luft, mcsjon, hvile og god kost er grunnleggende for en od helse, må sinnet øves opp til å tenke klart, legge planer etter optrukne prinsipper og utføre dem, og å unngå ting som skader sinnet. Derved legger en selv grunnlaget for en sunn sjel i et sunt legeme.

Bakeri & Konditori

I. L. Dyraas

Telef. 237.

V. Porsgrunn.

Brød gir styrke. — Kaker gjør fest.

H. OLSEN

V. PORSGRUNN.

TELF. 188.

MANUKT'UR — GARN
TRICOTASJE — KJOLER — KAPER
Sengeutstyr — Herreekvipering.
ARBEIDSKLÆR.

Porsgrunn Samvirkeleg

Avd. 1 — Telf. 229

Avd. 2 — Telf. 180.

M. M. IVERSEN

Etb. 1916.

— MØBELFORRETNING —

Snekker- tapetser- og malerverksted.

V. Porsgrunn.

Tlf. 503.

Stikk innom

«Ekko»

når det gjelder frukt- og tobakksvarer

Ukeblader — Pakke-ekspedisjon.
Telefonbox nr. 654.

Kr. Knudsen & Co.

DROGERI

FARVEHANDEL og

PARFYMERI

Telef. 571.

V. Porsgrunn.

Alt i sport —

— og sykler.

Abraham Aas A.s

Porsgrunn. — Telef. 413—844.

Frisk frukt
for familien
hele året:

Magne Johansen

Spesialforretning for frukt- og grønnsaker
Tlf. 399, Porsgrunn.

Lokaler utleies til møter.

Porsgrunn Sjømannshjem

Et godt spisested.

Porsgrunns

Auto A.s

AUT. FORD-FORHANDLER

Porsgrunn.

C. Hugo Weber & Co

Telefon 155.

Elektrisk
utstyr og radio.

Moderne
radio-service.

H. Th. Hansens Eftf.

Appa

Tlf. 451.

Spesialforret. i Frukt og Tobakk

EN

„Solid“-sko

er alltid go'

Skotøymag. Solid A.s

Telefon 609.

Hans J. Larsen

Tlf. 127 k. — 327 k.

— ALT I BYGNINGSARTIKLER —

Skal De forandre eller bygge?

Henvend Dem til meg

Byggmester

Einar Ekeli

Telef. 70.

Heigt. 17.

Hj. Hermansens eflg.

Tlf. 284.

— ALT I KOLONIAL. —

Les sportssiden i

Andr. Aasland

JERNVAREFORRETNING

— SPORTSARTIKLER —

*Einar Halvorsen Tørmogt. 12
her.*

porsgrunn porselen

elektrisk brent

90 % norsk

O. Brærud

Kjøtt- og Pøseforretning
Øst og vest

Telefoner: 156 — 157 k — 257.

Velsmakende og
næringsrik.

PORSGRUNN KINO

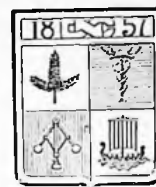

J. Fjeldvik

Telefon 152. — Porsgrunn.

Slepebåten «BJØRN» 150/175 IHK
Lektene — Lektetransport på kysten
Slepning og pumping — Isbryting.

Den Norske Creditbank

Aktiekapital og fond

kr. 35.900.000,00

FILIAL I PORSGRUNN

Alle deres bankforretninger kan
utføres hos oss.

Bjarne Gordon Wright

Porsgrunn.

TLF. 498.

Aut. Rørleggerforretning

**Porsgrunns
Folkerestauranter A.s**

